

Gang, ja, jeg kan gjerne og det med god Grund sige, at der nu er mindre Udsigt end den Gang til, at en saadan Gjennemførelse af en Jernvejs- og Dampskibsforbindelse vil kunne realiseres, og Forudsætningen for, at en Jernvejsforbindelse mellem Masnedfund og Masnedø skulde være tilraadelig, er saaledes ikke tilstede. Jeg for min Del vilde anse det for unyttigt og urigtigt at foreslaa for Rigsdagen Anlægget af en Statsbane fra Masnedfund til Masnedø med en Beføstning af 8—10,00,000 Kr., hvad den vilde koste; jeg tror ikke, at dette vilde kunne forsvares, og jeg har ikke noget Middel til at tvinge Andre til at anlægge en saadan Jernbane. Jeg ser saaledes ikke, at der er nogen gyldig Grund til at henvise Ministeren til at komme med Forslag i den Retning, og i det Hele taget tror jeg ikke, at de ærede Medlemmer, hvis Interesse for en forbedret Forbindelse mellem Lolland-Falster og Sjælland jeg ganske vist tør forudsætte er stor, have tjent Sagen ved den Maade, hvorpaa de her have stillet sig til den. Det Forslag, som nu foreligger, er det som efter Omstændighederne er praktisk gjennemførligt. Jeg tror ikke, at man ad den af det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds foreslaaede Vej vil naae Maalet, men at Sagen ved den Maade, hvorpaa de ærede Medlemmer stille sig til Anlægget, igjen vil være udsat i en noget sjærnere Fremtid; i det Mindste er mit Haab om paa en hensigtsmæssig Maade at kunne tilveiebringe en Forbindelse mellem Masnedfund og Dreghoved svundet ved den Maade, hvorpaa de ærede Medlemmer have stillet sig til Sagen. Det forekom mig, at det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds i Slutningen af sit Foredrag udtalte et Løfte ligeoverfor mig om at ville underrette Befolkningen paa Derne om, hvem Ansøret for, at den ønskede bedre Forbindelse mellem Sjælland og Lolland-Falster ikke kom istand, maatte paahvile. Jeg skal med fuldkommen Sindsvro afvente, hvad de ærede Medlem i den Henseende vil gjøre, og jeg beder ham modtage min Forsikring om, at det ikke er mig særlig magtpaaliggende, hvad han i den Henseende finder det nyttigt at meddele Beboerne af Lolland-Falster eller ikke.

Sag: Jeg forlangte Ordet igaar, da min ærede Ven fra Lemvig (Aberg) omtalte de til Beskyttelse af Syllands Beskyttelse tilfugtede Foranstaltninger. Forhandlingen er nu kommen ind paa andre Omraader, og jeg forudsætter ikke, at, hvad jeg i Dag kunde udtale om denne Sag, vil faae nogen Indflydelse paa den forestaaende Afstemning. Jeg skal derfor indskrænke mig til at fremsætte nogle ganske almindelige Bemærkninger for Fremtidens Skyld. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at denne Sag har en ganske overordentlig stor Vigtighed; men jeg er ikke ved de os Rigsdagsmedlemmer foreliggende

Dplysninger bleven tilstrækkelig beroliget med Hensyn til, at det tilfugtede Formaal virkelig vil blive naaet ad denne Vej. Jeg har allerede ved en tidligere Leilighed tilladt mig at paapege de ganske eiendommelige Banskkeligheder, som finde Sted paa den jydste Kyst med Hensyn til saadanne Arbejder. Jeg har navnlig paapeget den upaalidelige Grund, som medfører, at næsten alle umiddelbart paa samme opførte Værker ere udsatte for en meget hurtig Tilintetgjørelse, dels derved, at der, naar Havet under stærke Storme sættes ud over sine almindelige Bredder, kan danne sig en Strøm indenom, som kan beskadige og underkøre Værkerne, dels og endnu mere kan der danne sig en saadan i den yderste Ende af saadane Værker, idet Strømmen, som indsnibes eller berøres af denne yderste Ende, derved med saa meget større Styrke underkører den, hvorved der let fremkalder styffe Afbrudelser af Værkerne. Dette kan imidlertid ikke vise sig i Løbet af kort Tid. Det kan afhænge af forskjellige Omstændigheder, hvor hurtig en saadan Udelæggelse vil indtræde, idet Strømmen langs Kysten væsentlig bestemmes af Revlernes Beliggenhed; men disse Revler forandres idelig ved Vølgeslaget og de ved de forskellige Vinde fremkaldte Strømninger. Naar en saadan Høfde kommer til at styde ud over den almindelige Strømlinie, bliver der derved fremkaldt en Indsnevring af Strømmen, og paa dette Punkt opstaar der da en Virksomhed til at underkøre Værkerne. Jeg har dog, som sagt, ikke i de foreliggende Oplysninger fundet tilstrækkeligt Materiale til at underkaste Sagen en virksom og kyndig Kritik, og jeg kan derfor ikke anse mig for berettiget til at fremsætte nogen bestemt Indsigelse imod disse Forslag, som jeg agter at understøtte; men jeg har dog troet det rigtigt og nødvendigt at udtale min Betænkelighed derved. Jeg veed, at for det store engelske Selskab, som i sin Tid søgte Koncession paa Udtørring af Ringkjøbing Fjord med et Havneanlæg ved Vestkysten, og som ved sagkyndige Ingenieurer lod foretage Undersøgelser og udarbejde Planer, som jeg har haft Leilighed til at gjøre mig bekendt med, havde disse Betænkeligheder en saadan Betydning, at de ad andre Vete søgte at realisere deres Formaal. Paa den anden Side er det imidlertid givet, at Eiendommelighederne ved den jydste Beskyttelse jaavel med Hensyn til de af mig paapegede ugunstige Forhold i Henseende til Grunden som ogsaa med Hensyn til det Materiale, man har at raade over, og samtlige lokale Forhold ere af en saadan Beslaffenhed, at man neppe andetstedsfra kan indhente paalidelige Erfaringer. Man er derfor henvist til ad Forsøgsveien at erhverve sig Sikkerhed for, paa hvilken Maade man kan naae det tilfugtede Formaal, og da jeg erkender dette, er det min Agt at understøtte Forslaget, idet jeg veed, at det er af paatrængende Vigtighed, at Noget bliver gjort.